

Det har man nu ikke gjort i andre lande endnu, og jeg tror heller ikke, man vil gøre det. Men det er det, den hjemlige debat om CO₂-udslippet er blevet brugt til. Jeg tror faktisk, det er det, det handler om. Men jeg vil sige til miljøministeren, at jeg ikke tror, at han får overtalt de andre til at hoppe på den.

Derfor vil jeg sige, at det er uhensigtsmæssigt, det er urimeligt, at Danmark nu ratificerer Kyoto-protokollen med den megen usikkerhed, der hersker om den. Jeg synes, vi skal følge USA's præsident, George W. Bush, i, at vi nu lige tager det med ro. Jeg skal ikke kunne sige, om det er George W. Bush, der har ret, eller det er miljøminister Svend Auken, det kan jeg ikke udtale mig om, men jeg tror faktisk, at de to nok ved lige meget om det, så derfor ville det være på sin plads lige at vente et stykke tid med at beslutte, om det overhovedet er noget, vi skal gå ind i.

Vi er i de rige lande blevet enige om at nedsætte CO₂-udslippet eller skrive det på et stykke papir. Det hjælper ikke nogen ting, vi kan ikke stoppe verden, vi kan ikke stoppe den udvikling, der er i verden. Og tak for det, for hvis vi gør det, ja, så får de fattige lande jo endnu større problemer med at komme med os frem i løbet af nogle år.

Det her vender forkert, og vi skal sige nej på nuværende tidspunkt. Lad os stoppe op og prøve at få undersøgt, hvad der er realiteter, og hvad der er påstande.

Kim Behnke (UP):

De første gange, hvor jeg fra denne talerstol erklærede, at jeg var fuldstændig og fortsat er fuldstændig uenig med FN's klimapanel, blev der grinet hånligt. I dag er der flere og flere forskere både i Danmark og i det store udland, som erkender, punkt 1, at det er tvivlsomt, om selve drivhusteorien er korrekt, og punkt 2, hvis den er korrekt, så er det pinligt, at der i FN's klimapanel konstant bliver ændret på tallene, for at regnestykket skal gå op.

Men der ligger et politisk diktat, facit er givet på forhånd. Forskerne har at lade sig prostituere og formulere et resultat, som politikerne har bedt om.

Specielt i den vestlige verden er det jo indrettet sådan, at jo mere forskerne snakker politikerne efter munden, jo flere penge får de. Altså er der gode penge eller gode forskningsstipendier i at erklære, at man er enig med politikerne i, at drivhuseffekten er et problem.

Men højt estimerede danske forskere har for længst dokumenteret, at det er langt mere sandsynligt, at de klimaudsving, vi oplever, skyldes ændringer i solens aktiviteter. Hvis det er tilfældet, hjælper det jo ikke noget, at vi indfører CO₂-afgifter. Så burde verden i stedet for samles om den meget vigtige opgave at forhindre, at millioner af mennesker bliver hjemløse som følge af oversvømmelser osv., når solen altså har tænkt sig at ændre sin aktivitet.

I stedet for at bruge milliarder af kroner i et velfærdssamfund som det danske på marginale ændringer i CO₂-emissionen, burde de penge bruges andre steder. Den dagsorden burde internationale politiske ledere påtage sig at formulere.

Jeg blev så glad, da den nyudnævnte amerikanske præsident påtog sig at sætte spørgsmålstegn ved de her ting. Han er i en position, hvor der bliver lyttet, og han er i en position, hvor det har vægt.

Men skulle man alligevel forestille sig, at CO₂'en har en indflydelse, ja, så gælder det jo om, at de penge, vi bruger, bruger vi på at løse et globalt problem, for det er ikke et lokalt problem. Derfor har vi en pligt til at sørge for, at CO₂'en bliver reduceret mest muligt, hvis det er det, man vil. Og det er lige præcis det, amerikanerne ønsker.

I stedet for at lave nogle marginale ændringer i USA vil de hellere foretage massive investeringer i lande og i områder, hvor man får langt flere ton CO₂ pr. investeret dollar, end man gør ved at foretage det i USA. Det er snusfornuft, det er godt købmandskab, det er rigtigt set, og det er godt tænkt, at man ser det her globalt.

Derfor burde vi også i Danmark have en strategi, hvor vi eksempelvis investerede i de baltiske lande, hvor vi kan få op til faktor 400 mere CO₂-reduktion for de samme penge, end hvad vi opnår, når vi marginalt reducerer CO₂ i Danmark.

Men det fratager vores egen miljø- og energiminister et vigtigt politisk redskab, nemlig muligheden for at skræmme den danske befolkning til at betale nogle flere afgifter til den danske statskasse, for intet menneske kan man give den byrde på sine skuldre at få at vide, at hvis du fortsætter med at køre i bil, går Jorden under. Derfor bukker folk nakken og siger, nå, men så betaler vi lidt aflad i form af nogle afgifter. Men det er en unfair måde at indrette samfundet på.

Vi burde tænke tingene om, vi burde sørge for at finde ud af, om FN's klimapanel har ret, og